

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **Bc. M. H.**
narozen X
bytem X

proti
žalovanému: **Krajské státní zastupitelství v Praze**
sídlem Husova 11, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2024, č. j. SIN 202/2024-10,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci se soud zabývá otázkou, zda je státní zastupitelství povinno disponovat dokumentem, o němž se dozvědělo v rámci výkonu dohledu nad policejním orgánem, a zda je tento dokument na základě žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), poskytnout osobě, která dala podnět k uplatnění dohledového opatření.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. B.

Výchozí situace

2. Žalobce se v opatrovnickém řízení vedeném u Okresního soudu v Mělníku snažil dosáhnout úpravy styku se svým nezletilým synem O. P.. V rámci tohoto opatrovnického řízení okresní soud vycházel mj. i z psychologického posudku, který vypracovala Mgr. I. K..
3. Podle názoru žalobce však byl předmětný posudek neoprávněně pozměněn a obsahově neodpovídá originálu vypracovaného Mgr. I. K.. Žalobce je totiž přesvědčen, že když Mgr. I. K. dne 18. 6. 2020 odeslala ze své e-mailové schránky zprávu obsahující jako přílohu zpracovaný posudek, tak tato příloha byla po doručení do e-mailové schránky tehdejší zaměstnankyně OSPOD Mělník Mgr. Z. L. pozměněna a bylo do ní něco dopisováno. Z tohoto důvodu žalobce usiluje o získání souboru, který měl být posílán jako původní příloha před údajnou změnou. Za tímto účelem učinil řadu podnětů a žádostí adresovaných různým orgánům veřejné moci.
4. Tyto skutečnosti jsou soudu známy z předchozích rozhodovací činnosti o jiných žalobách (téhož) žalobce, konkrétně z věcí vedených pod sp. zn. 39 A 13/2023, 51 A 86/2023, 51 A 59/2024 či 41 A 59/2024.

Průběh řízení před orgány státního zastupitelství

5. Další orgán veřejné moci, na který se žalobce obrátil za účelem získání inkriminovaného souboru, bylo Okresní státní zastupitelství v Mladé Boleslavi (dále jen „OSZ Mladá Boleslav“), jemuž dne 16. 1. 2021 zaslal e-mail tohoto znění:

„Žádáme ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, poskytnutí následujících informací:

1/ 'předmětnou E-MAILOVOU ZPRÁVU z emailové schránky Mgr. I. K.',

a to VČETNĚ VEŠKERÝCH JEJÍCH PŘÍLOH,

o jejímž zajištění prý policejním orgánem jsme byli informováni v přípise OSZ v Mladé Boleslavi č. j. 1 ZN 644/2023-4 ze dne 12.10.2023 a ve spisovém materiálu policejního orgánu sp. zn. KRPS-163895/ČJ-2023-010079 a RPS-182674/ČJ-2023-010079,

2/ METADATA ke shora s.ifikované e-mailové zprávě a veškerým jejím přílohám

Tyto informace žádáme poskytnout poskytnutím datového souboru obsahujícího požadovanou informaci podle § 4a odst. 2 písm. c) InfZ.“

V závěru tohoto e-mailu žalobce označil za žadatele sebe a současně i svého nezletilého syna O. P..

6. Shora citovaný e-mail žalobce dne 17. 1. 2024 doplnil písemným podáním shodného obsahu, v němž kromě textu vlastní žádosti připojil též dodatek: *„Žadatele nelze považovat za kverulanty, jak naznačil Staněk, žadatelé jsou presumovanými oběťmi trestného činu (§ 3 odst. 1 ZOTČ) spočívajícího v pozměnění e-mailové zprávy pro úřední účely (§ 230 odst. 2 TZR), a přesto se dosud nedozvěděli skutečnosti, které by objasnilы nedisponování e-mailovou zprávou a metadaty povinným subjektem, jejichž kybernetické stopy a důkazy by mohly mít v řízení kardinální význam.“*
7. OZS Mladá Boleslav vyhodnotilo žalobcovo podání jako žádost o informaci v režimu InfZ. Svým rozhodnutím ze dne 23. 1. 2024, č. j. 0 SIN 2/2024-6 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) však žádost o poskytnutí požadované informace odmítlo. Zjistilo, že žádost se týká materiálu obsaženého ve spise vedeném Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Středočeského kraje, odborem analytiky a kybernetické kriminality, oddělením kybernetické kriminality (dále souhrnně jen „policejní orgán“). Policejním orgánem přitom

bylo v minulosti prověřováno žalobcovo trestní oznámení, na jehož základě však nedošlo k zahájení úkonů trestního řízení ve smyslu § 158 odst. 3 trestního řádu. OSZ Mladá Boleslav tudíž v této věci nikdy nevykonávalo dozor nad průběhem trestního řízení. Požadovanou informaci disponovalo nanejvýš přechodně, a to pouze v rámci prověřování postupu policejního orgánu na základě dřívějšího podání žalobce ze dne 1. 8. 2023. Tehdy se ale pouze seznámilo s obsahem spisového materiálu policejního orgánu a následně mu jej vrátilo, aniž by jej převzalo do své evidence. V této souvislosti OSZ Mladá Boleslav shledalo, že neexistuje žádné zákonné ustanovení, které by mu přikazovalo uchovávat žalobcem požadovaný materiál v elektronické podobě či jím dokumentovat výkon své vlastní působnosti. Proto uzavřelo, že žalobcem požadovanou informaci nemá a ani ze zákona pro něj nevyplývá povinnost ji mít, a proto s odkazem na § 11b ve spojení s § 4a odst. 1 věty třetí InfZ rozhodlo o jejím odmítnutí.

8. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, opět jménem svým i jménem nezletilého syna O. P.. V odvolání namítal, že se z prvostupňového rozhodnutí nedozvěděl, zda policejní orgán podvedl OSZ Mladá Boleslav, nebo zda zaměnil inkriminovanou e-mailovou zprávu, nebo zda tuto zprávu OSZ Mladá Boleslav jen nepozná. V této souvislosti zdůraznil zájem na politické obměně státních zástupců při OSZ Mladá Boleslav. Dále namítal, že nebylo dostatečně přezkoumáno, zda OSZ Mladá Boleslav vyvinulo dostatečné úsilí k tomu, aby požadovanou informaci opět vytvořilo a získalo. Dle žalobce tím došlo k porušení § 11b InfZ a současně k porušení zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o archivnictví a spisové službě“). Současně žalobce otevřel otázku tzv. metadat, jež se vztahují k „hlavní“ poptávané informaci, načež shledal, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí není uvedeno nic o tom, proč nejsou k dispozici metadata a zda v souvislosti s opatřováním žalobcem požadovaného dokumentu nějaká metadata existovala či nikoliv. Proto žádal, aby žalovaný coby nadřízený orgán uložil OSZ Mladá Boleslav, aby opět získalo informace, na které se odvolávalo v souvislosti s výkonem činnosti podle § 157 odst. 2 písm. a) trestního řádu.
9. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 5. 3. 2024, č. j. SIN 202/2024-10 (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Vyložil, že ve spisovém materiálu OSZ Mladá Boleslav nenachází žádné dokumenty obsahující žalobcem požadovanou informaci. Připustil, že v souvislosti s vyřízením žalobcovy žádosti odkazovalo OSZ Mladá Boleslav na věc, kterou vedlo pod sp. zn. 1 ZN 644/2023, a která se týkala žalobcova podnětu na prověření postupu policejního orgánu. V uvedené věci byly ze strany OSZ Mladá Boleslav dočasně vyžádány k zapůjčení spisy policejního orgánu, které mu však byly po skončení prověřování vráceny, aniž by z nich byly pořizovány nějaké kopie. OSZ Mladá Boleslav tudíž žalobcem požadovanými informacemi skutečně nedisponovalo. K žalobcově námitce, že si OSZ Mladá Boleslav mělo požadované informace opět vytvořit a získat, žalovaný uvedl, že by se ve své podstatě nejednalo o informaci vytvořenou při výkonu působnosti povinného subjektu, ale o informaci vzniklou činností jiného orgánu. Vyžadování spisů od jiných orgánů veřejné moci však není činností, se kterou by zákon spojoval povinnost orgánů státního zastupitelství pořizovat či uchovat jejich kopie. Proto pokud by OSZ Mladá Boleslav mělo opět vyžadovat spis od policejního orgánu jen za účelem opatření žalobcem požadované informace, jednalo by se činnost směřující k vytváření nejen nové informace, ale současně i o vytváření zcela nové dokumentace. Tato nová dokumentace by přitom nebyla pořizována pro účely výkonu působnosti státního zastupitelství, nýbrž pouze pro potřeby zabezpečení konkrétní informace pro případ, že by ji o ni bylo žádáno podle InfZ. Žalovaný rovněž porušení zákona o archivnictví a spisové

službě, naopak konstatoval, že v souvislosti s vedením spisu sp. zn. 1 ZN 644/2023 byla pravidla spisové služby dodržena, v této souvislosti poukázal též na pokyn Nejvyššího státního zástupce č. 7/2004 stanovící spisový řád pro systém státních zastupitelství. Současně shledal za by absurdní, pokud by se například v trestním řízení v souvislosti s prokazováním recidivy musely pořizovat kopie všech zapůjčených spisů a tyto kopie trvale uchovávat spolu s vlastním spisem. Přisvědčil tedy OSZ Mladá Boleslav, že žalobcem požadovanou informaci nemělo a ani pro něj ze zákona nevyplývala povinnost ji mít. Shledal proto, že důvod pro odmítnutí informace podle §11b InfZ byl správný.

10. Proti napadenému rozhodnutí nyní žalobce brojí žalobou podle a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.

II. Obsah podání účastníků

Žaloba

11. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné z důvodu nesprávného posouzení právní otázky. Má za to, že povinnost disponovat požadovanou informací ve smyslu § 11b InfZ vyplývá pro povinný subjekt z § 230 odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a § 2 odst. 5 a § 157 odst. 2 písm. a) trestního řádu.
12. Žalobce považuje napadené rozhodnutí rovněž za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť v řízení před žalovaným nebylo doloženo úsilí OSZ Mladá Boleslav požadovanou informaci znovu získat, a to v té podobě, v jaké mu byla předložena policejním orgánem.
13. K důkazu navrhuje spisy státních zastupitelství obou stupňů.

Další vyjádření účastníků

14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a shrnuje jeho nosné závěry. K žalobcem odkazovanému § 230 trestního zákoníku uvádí, že jde o skutkovou podstatu přečinu neoprávněný přístup k počítačovému systému a neoprávněný zásah do počítačového systému nebo nosiče informací, to však nemá žádný vztah k aplikaci § 11b InfZ. Pokud jde o odkazovaná § 2 odst. 5 a § 157 odst. 2 písm. a) trestního řádu, tak v nich je obsažena jednak zásada trestního řízení při zjišťování podkladů pro rozhodnutí v trestním řízení, a jednak procesní oprávnění státního zástupce ve vztahu k policejním orgánům ve stadiu před zahájením trestního řízení. Ani jedno však nemá význam pro řízení podle InfZ, proto odkazy na zmiňovaná ustanovení nemohou zpochybnit zákonnost napadeného či prvostupňového rozhodnutí, v nichž vůbec nebyla ustanovení trestního zákoníku či trestního řádu aplikována. Ve zbývajících částech vyjádření žalovaný shrnuje způsob zapůjčení a vrácení spisu policejního orgánu v souvislosti s prověřováním podnětu ve věci sp. zn. 1 ZN 644/2023, přičemž zdůrazňuje, že spis zapůjčený od policejního orgánu byl zcela samostatným spisem vedeného jiným orgánem veřejné moci, odlišným od OSZ Mladá Boleslav. Žalobu navrhuje zamítnout.
15. Na vyjádření žalovaného zareagoval žalobce replikou, ve které s poukazem na judikaturu zdůrazňuje, že na dodatečné zdůvodnění provedené v rámci vyjádření k žalobě nelze brát zřetel, neboť věc, která je předmětem soudního řízení, je již pravomocně vyřešena, a proto

vyjádření správního orgánu nemůže přinést nové skutečnosti. Ke zmiňovaným § 230 trestního zákoníku ve spojení s § 2 odst. 5 a § 157 odst. 2 písm. a) trestního řádu uvádí, že on na rozdíl od žalovaného z nich *nedovojuje žádnou nepotřebnost* zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností a opatřit si originál. Má za naopak na to, že vedoucí státní zástupci se nemohou vymlouvat na to, že nezkontrolovali svého podřízeného státního zástupce, jímž shromažďovaný materiál mohl mít v trestním řízení kardinální význam. Podřízený státní zástupce je sice oprávněn sám rozhodovat, které shromážděné důkazní materiály zkontroluje a které nikoli, avšak toto oprávnění slouží toliko k zajištění splnění jejich povinnosti zabezpečovat dodržování právních předpisů a odvrátit svým jednáním vzniklé nebezpečí. Pokud by byl názor žalovaného správný, byli by vedoucí okresní státní zástupci zbaveni jakékoli reálné možnosti zajistit splnění zmiňovaných povinností. Nemohli by totiž digitální verzi přijatou v té podobě, v jaké ji policejní orgán zajistil, porovnat s verzí založenou v listinné spisové dokumentaci OSPOD a předloženou jako pravý důkazní prostředek v opatrovnickém řízení, a tedy ani zjistit odlišnosti a shodnosti obou verzí dokumentu, a tedy vyloučit počítačovou kriminalitu ve smyslu § 230 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku či kriminalitu úředních osob (státních zástupců či OSPOD) ve smyslu § 347 písm. a) nebo § 329 odst. 1 písm. a) či c) trestního zákoníku. Jinak řečeno, žalovaný nesprávně dospěl k závěru, že povinný subjekt nebyl povinen požadovanými informacemi disponovat, neboť dle názoru žalobce měly být součástí důkazního materiálu v souladu s § 4 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“) ve spojení s § 2 odst. 5 a § 157 odst. 2 trestního řádu. Žalobce současně odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 10. 1. 2019, č. j. 1 As 359/2018-30, poukazuje přitom na rozdíl mezi informací neexistující a informací, kterou povinný subjekt nemá k dispozici.

Ústní jednání

16. Soud k projednání věci nařídil ústní jednání.
17. Žalobce při jednání zdůraznil povinnosti vyplývající pro orgány činné v trestním řízení, zejména pro státní zastupitelství, z trestního řádu, trestního zákoníku a zákona o státním zastupitelství. Velmi podrobně analyzoval zejména obsah zákona o státním zastupitelství a vztah nadřízeného státního zástupce vůči řadovým z hlediska dozoru na jejich činnosti. Obdobně je toto upraveno též v zákoníku práce. Z uvedeného dovozoval povinnost evidovat materiál, se kterým státní zástupce při své činnosti pracuje, a to právě za účelem možnosti následné kontroly jeho postupu.
18. Žalovaný se z účasti na jednání omluvil.

III. Doplnující skutková zjištění

19. Soud při jednání doplnil dokazování spisem OSZ Mladá Boleslav sp. zn. 1 ZN 644/2023 a spisem žalovaného sp. zn. 2KZN 262/2023, jež byly vedeny ve věcech výkonu dohledu, a zjistil z nich tyto relevantní skutečnosti:
20. OSZ Mladá Boleslav se zabývalo žalobcovým podnětem spočívajícím v požadavku, aby bylo využito oprávnění státního zástupce podle § 157 odst. 2 trestního řádu, a to vůči policejnímu orgánu, který prověřoval žalobcovo trestní oznámení ze dne 22. 6. 2023. Žalobce totiž nabyl podezření, že Mgr. Z. L. (bývala zaměstnankyně OSPOD Mělník) se mohla v souvislosti s přijetím e-mailu od Mgr. I. K. dopustit trestného činu podle § 230 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, neboť podle žalobcova přesvědčení měla editovat soubor

obsažený v příloze tohoto e-mailu tím způsobem, že do něj (údajně) měla připsat další závěry o údajném týraní a ohrožení zdraví žalobcova nezletilého syna. Na základě tohoto oznámení policejní orgán provedl ohledání e-mailové schránky i.k.@seznam.cz a zjistil, že z ní byla dne 18. 6. 2020 v čase 19:02 hodin odeslána do e-mailové schránky z.l.a@melnik.cz zpráva, jejíž přílohou je dokument „P. O..docx“, jehož obsah porovnal s obsahem písemnosti s názvem „Psychologický pohovor ze dne 17. 6. 2020 s klientem O. P.“ založené ve spisovém materiálu OSPOD Mělník pod sp. zn. Om 0218/2012, přičemž shledal jejich totožnost, naopak nezjistil žádnou změnu nebo doplnění. Policejní orgán rovněž vyslechl Mgr. I. K., která potvrdila, že obsah záznamu psychologického pohovoru ve spise OSPOD Mělník obsahově zcela koresponduje s originálem, který zasílala Mgr. Z. L., a naopak vyloučila, že by předmětná zpráva byla pozměněna či že by do ní bylo něco dopsáno. Na základě těchto zjištění policejní orgán uzavřel, že nejsou dány důvody pro zahájení úkonů v trestním řízení, a rozhodl o odložení věci. Tento postup policejního orgánu vyhodnotilo OSZ Mladá Boleslav jako dostatečný a bez pochybení, a proto neshledalo důvod, aby vůči policejnímu orgánu uplatnilo žalobcem požadované opatření ve smyslu § 157 odst. 2 trestního řádu. S tímto hodnotícím závěrem OSZ Mladá Boleslav seznámilo žalobce v rámci přípisu ze dne 12. 10. 2023, č. j. 1 ZN 644/2023-4.

21. Žalobce v reakci na toto sdělení podal k žalovanému postup na výkonem dohledu nad OSZ Mladá Boleslav, nicméně žalovaný se se závěry podřízeného státního zastupitelství zcela ztotožnil a rovněž neshledal žádné důvody k uplatnění dohledu vůči policejnímu orgánu, což žalobci oznámil v rámci přípisu ze dne 22. 11. 2023, č. j. 2 KZN 262/2023-30.
22. V návaznosti na uvedené žalobce podával další podněty a stížnosti, zpravidla na uplatnění kárné či trestní odpovědnosti vůči konkrétním státním zástupcům, které adresoval různým stupňům státního zastupitelství i Generální inspekci bezpečnostních sborů, leč vždy neúspěšně.
23. K požadavku žalovaného ze 4. 12. 2024 na vyloučení části spisů sp. zn. 1 ZN 644/2023 a sp. zn. 2KZN 262/2023 z nahlížení soud konstatuje, že k tomu neshledal důvod, neboť žalovaným označené části spisového materiálu jsou sdělení, která byla samotnému žalobci v minulosti zasílána v souvislosti s jeho vyrozumíváním o vyřízení podnětu na přijetí opatření proti policejnímu orgánu.

IV. Posouzení věci

24. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené.
25. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
26. Žaloba není důvodná.
27. Soud se nejprve zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Shledal, že napadené rozhodnutí tímto nedostatkem netrpí. Žalovaný v odůvodnění srozumitelně vymezil předmět žalobcovy žádosti, vysvětlil, že jde o informaci, kterou orgány státního zastupitelství nedisponují, neboť jde o informaci obsaženou ve spise jiného orgánu veřejné moci (policejního orgánu), jehož spis byl pouze zapůjčen pro účely prověřování jiného žalobcova podnětu, a poté byl vrácen, aniž by z něj byly pořízeny kopie. Současně žalovaný vysvětlil, že žádný zákon neukládá orgánům

státního zastupitelství povinnost pořizovat kopie spisové dokumentace zapůjčené jiných orgánů, a proto dovedl, OSZ Mladá Boleslav nebylo povinno vyvíjet úsilí k opatření žalobcem požadované informace. Tuto situaci vyhodnotil jako důvod aplikaci § 11b InfZ. Jedná se o srozumitelný, vnitřně konzistentní a plně přezkoumatelný závěr. Skutečnost, že žalobce s tímto závěrem subjektivně nesouhlasí, neznamena, že by objektivně šlo o závěr neodůvodněný.

28. Nelze souhlasit s žalobcem, že by žalovaný až teprve ve vyjádření k žalobě doplňoval chybějící důvody napadeného rozhodnutí. Žalovaný ve vyjádření k žalobě pouze reagoval na argumenty, které poprvé zazněly až v žalobě, zejména na žalobcem uváděné odkazy na úpravu trestního zákoníku či trestního řádu. To, že je výslovně nezmínil v odůvodnění, samo o sobě nezakládá vadu nepřezkoumatelnosti, jsou-li jinak důvody uvedené v napadeném rozhodnutí vnitřně konzistentní a reagují-li a žalobcem uplatněné námitky. Soud přitom obojí shledává za splněné.
29. Soud se dále zaměřil na zhodnocení klíčové právní otázky, zda jsou důvody odmítnutí v souladu se zákonem.
30. Napadeným i prvostupňovým rozhodnutím byla žádost žalobce o poskytnutí informace odmítnuta z důvodu podle § 11b InfZ, podle něhož „[p]ovinný subjekt může odmítnout žádost o poskytnutí informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona; to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má, případně poskytnout postupem podle § 4a odst. 1 věty třetí.“ Soud připomíná, že výkladem citovaného ustanovení (včetně jeho novelizovaného znění po 1. 1. 2023) se opakovaně zabýval mj. i ve věcech, které souvisely s žalobcovým záměrem domoci se poskytnutí souboru odesílaného dne 18. 6. 2020 z e-mailu Mgr. I. K. na e-mail Mgr. Z. L. (srov. rekapitulaci v odst. 4 výše). V této souvislosti je třeba zdůraznit zejména rozsudky ze dne 29. 2. 2024, č. j. 39 A 13/2023-40, odst. 31 až 34 (před pár dny potvrzen rozsudkem NSS ze dne 12. 12. 2024, č. j. 6 As 65/2024-39), a ze dne 28. 6. 2024, č. j. 51 A 86/2023-30, odst. 20 až 21 v nichž vyložené závěry k výkladu § 11b InfZ lze plně aplikovat i v nyní posuzované věci.
31. Podstatu aplikovaného § 11b InfZ lze shrnout takto: Pokud povinný subjekt informacemi požadovanými v režimu InfZ nedisponuje a ani není povinen jimi disponovat, je oprávněn žádost o takové informace odmítnout. Povinnost informaci znovu vytvořit se vztahuje pouze na situace, kdy povinný subjekt požadované informace nemá, ačkoli je dle zákona povinen je mít. To vyplývá nejen z jazykového znění § 11b InfZ, ale též z judikatury NSS (srov. např. rozsudky ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011-67, ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-41, ze dne 14. 3. 2018, č. j. 1 As 417/2017-39), která předmětné ustanovení vykládá. V podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění svých rozsudků ve věcech sp. zn. 51 A 86/2023 a 39 A 13/2023, jež jsou žalobci známy.
32. V nyní posuzované věci přitom není sporu o tom, že OSZ Mladá Boleslav v době vydání prvostupňového rozhodnutí nedisponovalo žalobcem požadovanou přílohou e-mailové zprávy ani žádnými metadaty k ní. Sporné není v zásadě ani to, že OSZ Mladá Boleslav po určitý čas disponovalo spisem policejního orgánu, který prověřoval žalobcovo trestní oznámení na bývalou pracovníci OSPO Mgr. Z. L.. Jádrem sporu je otázka, zda bylo povinností OSZ Mladá Boleslav nějakým způsobem uchovávat či evidovat obsah žalobce požadované informace jen proto, že na ni narazilo v souvislosti s prověřováním postupu policejního orgánu na základě jiného žalobcova podnětu. Pokud by tomu tak bylo, tak pouze

tehdy by pro OSZ Mladá Boleslav nastupovala žalobcem zdůrazňovaná povinnost vyvinout úsilí ke znovuvytvoření požadované informací. V opačném případě by byl žalobcův požadavek lichý.

33. Soud se plně ztotožňuje s žalovaným, že pro orgány státního zastupitelství taková povinnost ze žádného zákona neplyne.
34. Nelze ji dovodit z § 16a zákona o státním zastupitelství ani jiného ustanovení téhož zákona, v jehož režimu byly vyřizovány podněty žalobce na uplatnění opatření proti policejnímu orgánu (viz obsah dohledových spisů v odst. 19-22 výše). Toto ustanovení upravuje povinnost státních zastupitelství přezkoumat obdržená podání, obsahují-li potřebné náležitosti a spadají-li do jejich působnosti, a v případě porušení zákona přijmout v rámci své působnosti příslušná opatření k nápravě a také podatele ve stanovené lhůtě vyrozumět o způsobu vyřízení jeho podání (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2021, č. j. 10 As 350/2020-36, odst. 17, a tam odkazované stanovisko Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 25. 9. 2019, č. 4/2019). V předmětném ustanovení však není upraveno nic o způsobu přijímání, evidování či uchování fyzických či elektronických dokumentů, s nimiž je v rámci prověřování důvodnosti podnětu nějak pracováno. Ani z ustanovení upravujících oprávnění státního zastupitelství seznamovat s obsahem spisů jiných orgánů veřejné moci (srov. § 13 odst. 2 zákona o státním zastupitelství) či povinnost jiných orgánů veřejné moci zapůjčovat své spisy státnímu zastupitelství pro účely výkonu jeho působnosti (srov. § 14 odst. 1 až 5 zákona o státním zastupitelství) nelze ani nepřímou dovodit, že by státní zastupitelství bylo povinno zapůjčené dokumenty uchovávat.
35. Odkazoval-li žalobce na § 4 zákona o státním zastupitelství, soud konstatuje, že toto ustanovení vymezuje rozsah věcné působnosti státního zastupitelství, resp. specifikuje rozsah jeho činnosti. Soudu však není z žalobní argumentace zřejmé, jak by právě z tohoto ustanovení bylo možno dovodit povinnost uchovávat obsah spisů zapůjčených od jiných orgánů v rámci výkonu dohledové působnosti.
36. Soud se rovněž ztotožňuje s výkladem žalovaného (viz odst. 12 na str. 7 napadeného rozhodnutí), že předmětnou povinnost nelze dovozovat ani ze zákona o archivnictví a spisové službě. Soud dále dodává, že žalobce v tomto směru spíše jen povšechně odkazuje na úpravu, zmiňovaného zákona, aniž by vysvětlil, co proč z něj dovozuje povinnost uchovávat obsah zapůjčených spisů. Měl-li snad žalobce na mysli povinnosti původců zajistit neporušitelnost obsahu digitálního dokumentu ve smyslu § 3 odst. 5 zákona o archivnictví a spisové službě, podle nějž *„v případě dokumentů v digitální podobě se jejich uchováváním rozumí rovněž zajištění věrohodnosti původu dokumentů, neporušitelnosti jejich obsahu a čitelnosti, tvorba a správa metadat náležejících k těmto dokumentům v souladu s tímto zákonem a připojení údajů prokazujících existenci dokumentu v čase; tyto vlastnosti musí být zachovány do doby provedení výběru archiválií“*, pak ho lze plně odkázat na závěry vyslovené v rozsudku NSS ze dne 12. 12. 2024, č. j. 6 As 65/2024-39 (jímž byla zamítnuta žalobcová kasační stížnost proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 29. 2. 2024, č. j. 13 A 13/2023-40), který k dané problematice uvedl, že *„nelze ztotožňovat povinnost zajistit neporušitelnost obsahu digitálního dokumentu dle § 3 odst. 5 zákona o archivnictví a spisové službě a povinnost zachovat „originály“ e-mailových zpráv doručených do e-mailových schránek zaměstnanců veřejnoprávních původců. Z § 3 odst. 5 zákona o archivnictví a spisové službě nevyplývá ani povinnost zachovat emailové schránky bývalých pracovníků veřejnoprávních původců a do nich doručené e-mailové zprávy“* (viz odst. 17 citovaného rozsudku NSS). Z uvedeného je zřejmé, že povinnost „archivovat“ žalobcem požadovanou přílohu e-mailové zprávy ve smyslu zákona o archivnictví a spisové

službě by zjevně nedopadala ani na OSPOD (jehož bývalé zaměstnankyni byla inkriminovaná zpráva doručena). Tím spíše však nemůže tato povinnost dopadat na policejní orgán, který sám není původcem předmětné zprávy, ale pouze prováděl její ohledání za účelem prověření žalobcova trestního oznámení (viz odst. 19 výše). A tím méně může dopadat na OSZ Mladá Boleslav či žalovaného v souvislosti s výkonem dohledové činnosti vůči policejnímu orgánu.

37. Právě uvedené lze zcela vztáhnout i na žalobcem zmiňovanou problematiku tvorby metadat, tj. dodatečných informací popisující kontext k hlavním datům. Nevyplývá-li ze zákona o archivnictví a spisové službě povinnost uchovávat či dodatečně opatřovat ani samotnou „hlavní“ informaci, tím spíš nemůže být dána tato povinnost na doprovodná data zachycující proces tohoto uchovávaní či opatřování.
38. Soud se dále nemůže ztotožnit s názorem žalobce, že by povinnost uchovávat jím požadovanou informaci plynula pro státní zastupitelství z § 2 odst. 5 a § 157 odst. 2 trestního řádu. Jak správně konstatoval žalovaný, první zmiňované ustanovení upravuje povinnost orgánů činných v trestním řízení zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, druhé zmiňované ustanovení upravuje oprávnění státního zástupce ve vztahu k policejním orgánům ve stadiu před zahájením trestního řízení, nicméně ani jedno z nich se neaplikuje při vyřizování žádostí podle InfZ. S tím soud souhlasí a dodává, že zmiňovaná ustanovení trestního řádu se primárně vztahují k povinnosti objasnit trestnou činnost, což ale nelze chápat jako povinnost mít natrvalo k dispozici jakýkoliv dokument, se kterým je v rámci takového objasňování pracováno, zvláště vyjde-li najevo, že takový dokument ani nebyl relevantní pro zahájení úkonů trestního řízení (jako se stalo v tomto případě). Jak rovněž přílehavě poznamenal žalovaný, opačný výklad by vedl k absurdním důsledkům, neboť například i prokazování běžné recidivy by znamenalo pro orgány činné trestním řízení pořizovat a uchovávat kopie celých soudních spisů jen kvůli jednorázovému ověření existence dřívějšího odsouzení.
39. V zásadě totéž lze uvést k žalobcem odkazovaným ustanovením trestního zákoníku. Ta sice upravují skutkové podstaty různých trestných činů, avšak nelze z nich dovodit, že by v souvislosti se stíháním těchto trestných činů spojena povinnost archivovat každý dílčí (např. i důkazně nerelevantní) dokument, se kterým orgány činné v trestním řízení přijdou do kontaktu.
40. Zmiňoval-li žalobce při ústním jednání odkaz na ustanovení zákoníku práce, lze jej opět odkázat na závěry vyslovené v rozsudku NSS ze dne 12. 12. 2024, č. j. 6 As 65/2024-39, který konstatoval: „Povinnost uchovávat „originály“ dokumentů doručených e-mailem povinnému subjektu nevyplývá ani z ustanovení zákoníku práce, na něž stěžovatel odkázal zřejmě v návaznosti na doplňující argument krajského soudu, že povinný subjekt by kontrolou e-mailových zpráv mohl zasáhnout do soukromí svých zaměstnanců (§ 316 odst. 2 zákoníku práce). Ani z § 316 zákoníku práce však nelze dovodit povinnost zaměstnavatele (povinného subjektu) zachovat v e-mailových schránkách dokumenty do nich doručené. Možnost zaměstnavatele ve výjimečných případech (je-li dán závažný důvod spočívající ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele) provést kontrolu elektronické pošty zaměstnance (§ 316 odst. 3 zákoníku práce) neznamena povinnost zaměstnavatele zachovat obsah e-mailových schránek bývalých zaměstnanců.“ (viz odst. 40 citovaného rozsudku).
41. S ohledem na uvedené soud uzavírá, že OSZ Mladá Boleslav skutečně nemělo povinnost disponovat žalobcem požadovanou informací, tudíž ani nebylo povinno vyvíjet úsilí

k jejímu znovuvytvoření, a naopak bylo oprávněno žádost o její poskytnutí odmítnout s poukazem na § 11b InfZ. Žalovaný proto nijak nepochybil, jestliže toto odmítnutí napadeným rozhodnutím potvrdil.

42. Nad rámec nutného odůvodnění soud podotýká, že po vyslechnutí žalobcova ústního přednesu při ústním jednání se mu jeví, že žalobce ve skutečnosti míří spíše na věcný přezkum správnosti postupu státního zastupitelství při uplatňování dohledu vůči činnosti policejního orgánu, potažmo na přezkum uplatňování dozoru nadřízeného státního zástupce vůči podřízenému. Tato problematika se však již značně odchyluje od předmětu napadeného a prvostupňového rozhodnutí, jímž je otázka poskytování informací, resp. otázka možnosti informaci neposkytnout. V rámci přezkumu této otázky však soud není oprávněn posuzovat správnost postupu státního zastupitelství při výkonu dozorcí či dohledové činnosti. Pro účely zhodnocení, zda žalovaný či OSZ Mladá Boleslav byli povinni disponovat požadovanou informací, se sice nelze zcela vyhnout určité míře náhledu na jejich interní postupy, zároveň však není prostor hodnotit zákonnost těchto postupů v hloubce a rozsahu požadovaných žalobcem.

V. Závěr a náklady řízení

43. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
44. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který byl z procesního hlediska ve věci neúspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. prosince 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. B.

JUDr. Věra Šimůnková v. r.
předsedkyně senátu